

שאריות של אגמים גדולים

במאוחר

נְקִישָׁה עֲמוּמָה נִפְלָה בַּחֲצוֹת
כְּשֶׁהַשָּׁעַר נִפְתַּח לְרוּחָהּ, אֶף בְּדַחַק.
שְׁלוֹשָׁה הָיוּ עֵדִים לְבִשּׁוּרָה –
הַכָּאֵב,
הַיָּאוּשׁ
וְהַחֵם הַדָּחוּס
שֶׁנִּצְבֵּר בִּיָּמִים שֶׁל שָׂרֵב מְצֻנָּן.

הִיא עֲבָרָה
חֲמוּשִׁים דְּקִיקִים וְתַמְרִים
שֶׁמִּקְדָּם הֻצְבוּ עַל סֵף הַיָּם הַחוּל, לְהַפְחִיד
אֶת שְׁלֹא נִפְלֵט לְמַלִּים.

הִיא עֲבָרָה
תְּמָהוֹן מְסֻדְּרוֹנוֹת אֲרָכִים
שֶׁל תְּשׁוּקַת פְּתָאם, יְחוּל שְׂוֹא וּכְמִיָּה
שֶׁאֵט-אֵט קָלְפוּ מִזֶּג עַד חֲרָצָן.

הִיא עֲבָרָה
כְּקִבְרָן, עֵיפָה כְּתִכְרִיָּה,
וְעֵינֶיהָ רִיקוֹת מִיֵּרֶאת הַשָּׁנִים וְנוֹטָפוֹת
שְׁאֵרִיּוֹת שֶׁל אֲגָמִים גְּדוֹלִים.

וַיִּתּוֹר אֱלֹהִים אַחֲרֵי הָאָדָם

וּכְשִׁירֵד הָאֱלֹהִים בָּא אֶל הָעִיר, וְשָׁמָּה קִדְּמָתוֹ הַיְדִיעָה
שְׁטַבְעָה הַנִּעְרָה הַמְקַרְצֶפֶת אֶת הַזֹּפֶת מִסְּפֹן הָאֲנִיָּה
וְהָעִיר שְׁאֵנָנָה שׁוֹקֶעֶת לְאַטָּה וְטָפוֹת קָרוֹת פְּרָקֶדֶן
זוֹלָגוֹת עַל הָרָאשִׁים מִצָּבָא תְּרִיסִים, וְאֵין שׁוֹאֵל –
אֶת הַלְּבָנָה לְכַד הַרוֹשֶׁם וְהַשָּׂאִיר לְאֲנוּשׁוֹת
רַק אֶת אֲבִיב הַנִּיצוּצוֹת שֶׁל מְכַמְנֵי עֶבֶר.
מִיָּגְעוֹת סְדוּקוֹת מִבֶּט זַחְחוֹ אִישׁוֹנִים:
”נִפְוָגָה עֵת הָעֲנָקִים, הִגִּיעָה הַשְּׁעָה
לְעִלּוּקוֹת”, וְאֱלֹהִים מֵאֵן לְהֶאָזִין
וְדָפַק עַל הַדְּלָתוֹת הָאֲדִישׁוֹת
לְקַרְיאוֹתָיו, וְצִלְצַל בְּכָל לֵב
וְלֹא עָנָהוּ אִישׁ, וְאֱלֹהִים
חֲזַר עַל הַפֶּתַחַיִם, עַד
כָּרַע וְהִתְחַנֵּן מוֹל כָּל
עוֹבֵר אַרְח מְמַהֵר
לְאִין-אֵן, אֲמָנִים
וּכְמָרִים וְרַבָּנִים
וּמְדִרְכֵי יוֹגָה –
עָבְרוּ כָּלֵם,
וְאֱלֹהִים
יָצָא בְּנֶאֱקָה:
אֵיכָה, הָאָדָם?
אֵיכָה?